

Compromís del Govern de Catalunya amb el Referèndum

La història de la nació catalana ha estat marcada per la lluita per la llibertat. Aquest anhel majoritari del nostre poble ha topat reiteradament amb la imposició d'un marc legal que massa vegades no ha escoltat ni respectat la voluntat popular dels catalans. Quan això ha passat, la diferència no s'ha resolt gairebé mai a través del diàleg, la negociació i el pacte sinó imposant la força de l'Estat i menyspreant les llibertats de Catalunya.

Ha estat així al llarg de segles, des de la Guerra de Successió, amb el posterior Decret de Nova Planta, fins a la Guerra Civil i la posterior dictadura franquista. En totes aquestes circumstàncies, les autoritats catalanes han acabat represaliades per part del Govern espanyol. El passat més immediat ens recorda que tots els presidents de la Generalitat del segle XX van patir exili o presó per defensar les nostres llibertats, amb l'assassinat del president Companys com a paradigma de fins on ha estat disposat a arribar el poder estatal per aturar la nostra voluntat. Els exemples més recents d'aquesta manca de respecte democràtic els tenim en la mutilació per part del Tribunal Constitucional de l'Estatut aprovat pel Parlament i avalat posteriorment pels catalans en un referèndum i en la condemna de l'expresident Artur Mas i dels membres del seu Govern Francesc Homs, Irene Rigau i Joana Ortega per haver posat les urnes.

En aquests moments ens tornem a trobar en una cruïlla històrica. Mentre una immensa majoria de les catalanes i els catalans volem decidir el nostre futur en un referèndum acordat, amb una votació lliure i pacífica, com es resol qualsevol discrepància en una societat democràtica, les Corts i el Govern d'Espanya refusen de forma reiterada aquesta possibilitat. L'única resposta que hem rebut a la demanda majoritària del Parlament ha estat la via judicial.

Que avui haguem arribat fins aquí és gràcies a una sola cosa: la voluntat dels homes i dones que, procedents de diversos orígens, conformen Catalunya. Són ells els qui, cada cop que els ha estat possible, s'han esforçat per defensar l'autogovern, organitzar les seves pròpies institucions i defensar la pròpia identitat per dibuixar un futur comú de progrés i benestar.

Aquesta pulsó s'ha traduït els darrers anys en la demanda clara, rotunda i majoritària de l'exercici del dret a l'autodeterminació de Catalunya. Un dret al qual no havíem renunciat mai i pel qual el Parlament de Catalunya, la Cambra que recull la sobirania popular, s'ha pronunciat de manera reiterada. Així, ja el 12 de desembre de 1989 el Parlament va aprovar en comissió la primera resolució on afirmava que no renunciava a exercir el dret a l'autodeterminació, i al Ple del debat de política general de 1991 el Parlament aprovava un text a favor del dret a l'autodeterminació.

El Govern que avui aquí es reuneix és la conseqüència, no pas la causa, d'aquesta voluntat majoritària de la ciutadania de Catalunya. Per tant, és sobre aquesta legitimitat, i no pas sobre cap altra, que troba el seu sosteniment.

És per això que el Govern de Catalunya reitera, en el seu conjunt, el seu compromís amb la celebració del referèndum que ha d'esdevenir l'exercici pràctic d'un dret inalienable: el dret a l'autodeterminació.

Tots i cadascun dels membres d'aquest Govern ens fem responsables d'aquesta tasca, ens comprometem a dur-la a terme i a aplicar-ne els resultats. Ho fem perquè l'únic compromís que tenim, el més important, és la confiança que la ciutadania de Catalunya ha dipositat en nosaltres. Des d'aquest Pati dels Tarongers, des de la seu del nostre Govern, avui ens comprometem a organitzar, convocar i celebrar un referèndum per donar resposta al mandat democràtic que hem rebut de la ciutadania.

Palau de la Generalitat

21 d'abril de 2017